

A VASUTI ALKALMAZOTTAK ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ KÖZLÖNY.

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VII., Rottenbiller-u. 5a sz. (I. em. 11. a.)

ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:

Egy óra	--- 40 (80 fillér)	Félévre	--- 2.40 (4.80 Kor.)
Negyedévre	--- 1.20 (2.40 „)	Egyes szám	--- 40 fillér.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének központi helyisége Rottenbiller-utca 5a sz. alatt van. (I. emelet, 11. ajtó).

Ugyanezen házban van a „Magyar Vasutas” szerkesztősége is. Mindennemű levelezés és küldemény ezentul ide címzendő.

Ujabb sikerek.

Mikor még egyetlen szervezetünk a „Magyar Vasutas” volt, mikor az agitáció mellett a Szövetség megteremtésének feladata is hárult arra a zilált szervezetre, mikor az alapszabályaink jóváhagyatásának gondja annyi erőt felémésztett — még akkor sem felejtkezett el egy pillanatra sem a szervezet arról, hogy fenállása nem öncél, hogy célja tagjainak s velük a MÁV. összes munkásainak és velük érző kinevezett kártársaink helyzetének javítása.

Ma, mikor már annyi jelentős vívmánnyal dicsekedhetik szervezetünk, amikor már annyi kívánságunkat sikerült dűlőre juttatnunk, mikor már megteremtettük a Szövetséget, mikor már az egész ország minden nagyobb vasutjának munkásai és legrosszabbul fizetett kinevezettjei a mi győzelmes zászlónk alá tömörülnek, mikor a szervezés, a csoportalakítás, a tagszerzés munkájának derekán vagyunk — most sem felejtkeznek el a Szövetség feladatairól. Most is tudatában van annak, hogy neki a tagszerzés nem cél, neki a tagok nyomoruságán való enyhítés a célja.

A múlt héten három beadványt intézett a Szövetség vezetősége a MÁV. elnökgazgatójához.

Kérte először is a már többször ígért fegyelmi bíróság életbeléptetését.

Kérte, hogy az évi 8 napos szabadság ügye rendeztessék olyaténké-

pen, hogy a szabadság ne legyen alárendelve egyes műhelyfőnökök szélszélyének, hanem az egész országban egységesen legyen megállapítva, részletekben is kapható legyen s az apró rendbüntetések miatt ne legyen elkobozható.

Kérte végül a szövetség szervezői számára a szabadság megadását.

Kéréseink jogosságát többször bizonyította már a Magyar Vasutas. E fölött vita már nincs. De teljesülésük elsősorban mégis a Szövetség sulyán, tekintélyén, erején, taglétszámán áll. Szövetségünknek eredménye tehát az a tény, hogy az *elnökgazgató mindhárom kérésünknek helyet adott.*

A *fegyelmi bíróság* életbeléptetésének előmunkálatai folynak már s a rég óhajtott intézménynek — elvben régen elért vívmányunknak — megvalósulása már csak idő kérdése.

A nyolc napos szabadság ügyére vonatkozólag maga Ludvigh Gyula elismerte, hogy a helyzet tarthatatlan s megígérte, hogy a műhelyfőnöki konferenciától intézkedést fog kívánni az állapot szanálására.

Harmadik kérésünk szintén teljesül.

Mindezen vívmányok voltaképpen kiegészítői, szükséges kellei a már elért eredményeknek s hogy külön kellett őket kérnünk és elfogadtatnunk, az csak rávall a mi egész helyzetünkre, egész taktikánkra: *lépésről-lépésre, de mindennap haladunk előre s mily arányban nő a tagok száma, olyan arányban nő eredményünk jelentősége.*

Munkástársak! A Szövetség a ráháramló óriási munka közepette sem felejtkezett el helyzetjavító törekvéseinek előbbreviteléről. Ti se felejtkeztek el helyzetetek javítása közben a Szövetségről, a Szövetség tagjainak szaporításáról. *Minden új tag egy lépést jelent céljaink felé!*

Kétféle mérték.

A MÁV. igazgatósága elvben egyenlő mértékkel méri a zsidondisták szövetségét a miénkkel. Mindkettő egyforma célokat szolgál az ő szemében, mindkettő egyforma elbánásban részesül — elvben.

A gyakorlat, hja, az már más. Az elvek és a gyakorlat között talán sehol sincsen annyi különbség, mint a MÁV.-nál, ahol tudvalévőleg elvben igen jól fizetik a gyakorlatban nyomorgó munkást, akit elvben csak fegyelmi bíróság útján lehetne elbocsátani, bár a gyakorlatban majdnem úgy áll a dolog, hogy minden apró basa kidobhatja, ha az ajándékokkal fukarkodik — amint az a Magyar Vasutas panaszkönyvében oly gyakran olvasható.

De hagyjuk a fegyelmi bíróság ügyét, hiszen éppen most kaptunk egy újabb biztatást arra vonatkozólag, hogy az elv idestova gyakorlati ténynyé változik. S ha ez az elvi ígélet meg is valósul, még mindig marad száz és ezer kisebb-nagyobb különbség az elv és gyakorlat között.

Itt van mindjárt az igazgatóságnak az alkalmazottak szervezeteivel szemben való eljárása.

Hogy az igazgatóság a férget szívesebben látja ellenségül az oroszlánál s a csuszómászó gerinctelennel könnyebben tud végezni, mint a fejét fenthordó, erős akaratu titánnal. Az osztálytudatos vasutasok szövetségét nem nézi tehát olyan jó szemmel, mint az udvaroncokét. Elvben azonban még sem akar köztük különbséget tenni, gyakorlatban azonban érti a különbségtéves módját.

A zsidondistáknak például meg van az az előnyük, hogy szövetségük szervezőit ezért a munkáért a MÁV. tartja ki. Az előkészítő munka idejére ugyanis valami négyen korlátlan szabadságot kaptak. Szinte kivezényelték őket szervezni. Ez alatt az idő alatt persze — kinevezettek lévén — fizette őket a MÁV.

Bezzeg másképpen állott és áll részben ma is a dolog a mi szövetségünk szervezőivel. Ha szabadságot kapnak is, ezer akadékoskodás legyőzése után és korlátolt

időre kapták. Bérük a szabadságidő alatt persze veszendőbe ment, mert munkások s így a szövetségnek kellett és kell pótolnia az elvesztett munkanapok díját. Ez utóbbit, ha nehezen is, de megteszi a pénzben éppen nem dúsuló szövetség, mert *mi* nem kívánjuk, hogy szervezőinket a Máv. fizesse. *Mi* ily irányban is függetlenek akarunk maradni.

Azt az egyet azonban mi is is joggal elvárjuk, hogy a megalakulás hónapjai alatt a mi szervezőink ne legyenek korlátozva szabadság dolgában. Ha már egyszer jóváhagyták szövetségünk alapszabályait; ma már olyan kijelentés is hangzott el a legfőbb intéző körökből, hogy a mi szövetségünk fennállása előnyös a Máv.-ra is; ha már megszüntették felülről az üldözési mániát, sőt irtunk olyan esetekről is, midőn az apró basákat is kigyógyították ebből a betegségből; ha már nincs kifogásuk az ellen, hogy a Máv. páriái is élnek a gyülekezés minden állampolgárt megillető joggal — akkor a józan logika sem engedi, hogy ilyen aprólékos akadékoskodással igyekezzenek a szövetség munkáját hátráltatni. Ha már egyszer szabad az út, kavicscsal beszórni, hogy a gyalogjáró lába tönkremenjen a sietésben — illogikus. Tessék elzárni az utat, vagy ne tessék kavicsot hinteni a szabad utra.

Ilyenformán okoskodott Szövetségünk vezetősége, mikor a szervező munkatársak szabadságának ügyében beadványt intézett az elnökgazgatóhoz, aki olyan szívesen ígerte meg a kérés teljesítését, hogy fel kell tételeznünk: az a kavics véletlenül, gondatlan-ságból került utunkba.

Mindenesetre, kérjük az elnökgazgató urat, hogy erősítsen meg bennünket ebben a hitben egy másik kérésünk hasonlóan kedvező elintézésével.

A szabadjegyekről van szó. A zsirondis-

ták szervezői nemcsak szabad idővel, de szabad jeggyel is rendelkeznek. A Máv. legsanyarubb helyzetben levő alkalmazottainak szövetsége ellenben kénytelen pénzért váltani a jegyet, ha a szövetség ügyében kiküld valakit. Az egyenlő mérték elvének gyakorlati érvényesülése itt is az igazság követelménye.

SZEMLE.

A sztrájk törés jutalma.

A kinevezettek sztrájkja alkalmával Szczerbovszky László és Menszáros Zoltán aradi hivatalnokok elvállalták azt a szerepet, amely minden szervezett munkás szemében netavábjára az árulásnak, tehát minden, csak nem tisztességes. Sőt Szczerbovszky ur anynyira vitte, hogy a szolnoki sztrájkjéről ő vezette a jegyzőkönyvet, még pedig oly sikerrel, hogy 28 mozdonyvezető majd egy évig fel volt függesztve a sztrájkjából kifolyólag.

Ez a szolgálatkészség el is nyerte méltó jutalmát. A két urat nyugdíjazták és a nyugdíjra ráadásul kinevezték a nyugdíjnál is magasabb fizetésű tápintézeti gondnoki, illetve igazgatósági állásba.

S a legérdekesebb a dologban az, hogy ez a két hivatalnok januárban lett nyugdíjazva, emellett azonban a Récsy-féle sematizmusban, amit már legkésőbb decemberben készítenek, mint tápintézeti gondnok, illetve igazgató szerepelnek.

A sztrájk törők kinevezését sem a közvetlenül érdekelt mozdonyvezetők, sem a hivatalnokok nem tették szóvá.

Nekünk kell tehát most is a Máv. összes alkalmazottainak érdekében megkérdeznünk, hogy miért kellett a sztrájk törőket éppen ilyen állással jutalmazni?

Talán a sztrájk törés helyettesíti a pedagógiai tudást, amely a tápintézeti gyermekek neveléséhez szükséges?

Helyes dolog-e ezeknek a gyermekeknek mindenható urává olyan embereket tenni, akiket ugyanezen gyermekek szülei lenéznek árulásukért vagy egyenesen a közérdek

ellenségeinek, konclesőknek néznek s így megvetnek?

Vagy az igazgatóság éppen követendő mintaképek állította oda ezt a két nagy férriut, akiknek multja és jelene kitünő példa arra, miként lehet társai érdekének sárba-tiprásáért jutalomra tenni szert?!

Egy intés.

A magyarországi munkásszervezetek közös tanácsának kis lapja: a «Szakszervezeti Értésítő» megemlékező alakuló gyűlésünkről következő megjegyzéseket teszi:

Az előadó jelentése szerint az új szövetség több mint 8000 taggal kezdi működését. Ez bizony nagy ritkaság. Szervezeteink nagy része kevés taggal kezdtek működésüket és csak nagy agitáció folytán erősödtek. A szövetség vezetőségére most nagy feladatok várnak. *Működése nem annyira új tárgok szerzésére, mint a meglévő osztálytudatos nevelésére vonatkozhatik.* Reméljük, hogy az új vezetőség ennek a feladatnak meg fog felelni.

A szakszervezeti tanács, amelynek nagy látókört adott az évtizedes tapasztalat a szervezkedés terén, a meglévő tagok felvilágosítását, osztálytudatos nevelését fontosabbnak tartja még új tagok szerzésénél is. Ez természetesen korántsem jelenti azt, hogy a tagszerzés nagy munkáját mérsékelni akarja vagy lebecsüli, hanem ellenkezőleg azt, hogy még a tagszerző munkánál is nagyobbra becsüli a nevelés feladatát.

A nevelés, az ismeretterjesztés azonban nem lehet ma, a megalakulás korszakában első feladat. A Sz. É. valószínűleg maga is a már kifejtett, megalakult Szövetség első feladatának tartja ezt. A lázas szervező munka, az agitáció ma minden erőt ieköt, sőt lekötöti magát a lapot is. A szervező munka nagyján azonban pár hónap alatt túl leszünk s a Szövetség és a Magyar Vasutas működésének sulypontja akkor kifelé a tagok gazdasági törekvéseinek előmozdítására, befelé pedig a munkatársak felvilágosítására, helyzete mélyebb okainak feltárására, az általános társadalmi helyzettel való kapcsolatának, a társadalom fejlő-

A „Magyar Vasutas“ tárcája.

Az öreg ács.

Irtá: Reisen Ábrahám.

Leiser, az ács, öreg már és meggyönyörten jár. És bot nélkül, amit állandóan a jobb kezében hord, még a templomba sem tudna menni, pedig öreg napjainak ez az egyetlen útja. Egyébüvé nincs hová mennie; de még ez a rövid út is neheze érik.

Gyermekei már rég Amerikába vannak és ő egyedül és nyomorultan maradt e göröngyös földön. Nyomorult, mint az utszéli bogáncs, egyedüllévő és elhagyatott, mert «öreg»-jét is eltemette már ezelőt három esztendővel. Akkor még dolgozott és Leiser addig dolgozott, amíg nem bírta tovább, addig, míg a fejsze kiesett a kezéből. Akkor azt mondták neki az ifjabb ácslegények.

— Ideje, Leiser, hogy pihenni menj!

Két hosszú év mult el, amióta nyugalomban van. De a valóságban nem nyugalom biz ez, mert szükségleteire nagyon nehezen telik. Étél, az még csak kerül, olyan amilyen: egy pár sült krumpli és egy heringfej s ez elég egész napra. De szerencsétlen, ha közeledik a nap, amelyen az öreg Salmennek a házbérért járó két «gülden»-jét*) kell megfizetnie. Akkor dühösen dolgozik. Egész világokat felfogat, persze

csak gondolataiban, nem pedig remegő kezével. Akkor felkeres elfeledett adósságot, akiknek gunyhókat épített és akik egy részlettel még adószai. Némelyek eltagadják az adósságot, mások nem tagadják, de megesküsznek, hogy nincs egy felesleges fillérük sem. Csak kevesen nem tagadják le, nem esküdöznek és dobnak oda neki megvetően egy pár rézpénzt.

Igy volt ez eddig.

De az utóbbi időben mindinkább neheze érik a házbért megszereznie. Már két hónapi házbérrel adós az öreg Salmennek és lassan, de kéllehetetlenül közeleg a harmadik határidő. Salmen bizony nagyon szívesen várna még tovább, de nem lehet, mert nem az övé a kunyhó és neki magának is házbért kell fizetnie. Pedig neki is neheze érik. Mert Salmen, a szabó, öreg és félszemére vak és már csak foltozni valót kap. Mit kereshet ennél?

Leiser, az ács, nem is veszi tőle rossz néven, ha néha nagyon is zaklatja, de kellemesen sem érinti. Leiser titkos büszkesége volt nagy nyomorúságában, hogy soha életében be nem csapott senkit, soha nem hazudott és most, amikor megöregedett és haja megfehéřült, azzal kell Salment vigasztalnia, hogy ma, vagy holnap fog neki péaszt adni, ígér, bár tudja, hogy nem igaz...

És Leiser az utolsó napok esti óráiban a templomban maradt hosszasan, pedig az utolsó ima is rég elhangzott és könyv mellett ülve vár, míg az óra tizet üt. Tudja,

hogy az öreg Salmen ilyenkor már alszik. És lassan haza csoszog...

*

Az öreg Salmen bejelentette Leisernek, hogy az ágyat másnak adja ki, ha a bért néhány nap alatt meg nem fizeti... Leiser összerezsent és földre szegezve szemét, így mormogott: «Na, na, nem olyan sietős, majd meglátjuk». De mást, mint mormogni, nem mert. Mit tehetett volna? Vette botját és csendesen kiosont...

Szerencsétlensége nagy volt, megzavarta és egészen tanácstalanul és kétségbeesetten szegezte tekintetét a földre. Mert most itt volt a szerencsétlenség és nem lehetett elkergetni.

*

Leiser végigjártatja szemét a körülálló faviszkókon. Mily értékesek előtte e házak! Sok elmúlt évre emlékeztetik őt, amikor még egészséges, egyenes volt és rendesen tudott dolgozni. — Azon a kunyhón, — gondolta magában, Jenkelnek, a koresmárosnak a házára nézve — azon tíz hétig dolgoztam. Jenkel egész tisztességesen fizetett. Őt güldent egy napra. És munka után egy pohárka pálinkát szokott adni. Mily szép még, majdnem új... És azt a másik házat már nem napszámban csináltam. De elszámítottam magamat a darabszámban és csak egy fél rubel esett rám egy napra. — Pontosan nem tudt rá visszaemlékezni. Azután egy módos ember háza előtt megy el. Szinte lázba jő. — Mily új! És még is már h usz

*) Egy gülden = kb. 20 krajcár.

désének ismertetésére fog esni. A gazdasági munkásszervezetek leghasznosabb tagjai az osztálytudatos munkások, rajta leszünk, hogy minden munkástársunkat ilyen hasznos tagjává tegyük szervezetünknek.

Fűtő munkástársainkhoz.

Mint tudjuk, fűtő munkástársaink helyzetük javítása érdekében memorandumot szerkesztettek. Hogy a jelen helyzetben, midőn az ex-lex után az új kormányzatnak az adók behajtása képezi fő gondját, meghallgatják-e munkástársaink kérelmét, kevés a reményünk hozzá, pedig ha valaki, úgy fűtő munkástársaink, ezek a Máv. páriai megérdemelnék, hogy kérelmükkel végre komolyan foglalkozzanak. 16—18 órás munkaidő után 6—7 óra a pihenőjük. Ez sem minden esetben, mert például a keleti pályaudvarban, ha próba, avagy ünnepi vonatot menesztenek, tekintet nélkül a hosszú szolgálati időre, amelyet teljesítettek, további szolgálatra kényszerítik. Mindazonáltal elcsigázott munkástársainknak kötelességévé tesszük, hogy éberem őrködve felelős legyen a gépért, a forgalomért s a szabályok betartásáért.

Hogy mindezeket egy fáradt, a végkimerülésig csigázott munkásnak teljesíteni lehetetlen, főlősleges érvekkel is bizonyítanunk. Itt már főlőslegessé válik az érvelés, a memorandum gyártás. Fűtő munkástársaink megtanulhatták a műhelyi, a raktári, a pályafentartási munkások szervezkedéséből, hogy helyzetük javítására nem a memorandumgyártás, hanem a lankadatlan, a kitartó szervezkedés vezet s ha majdan látni fogják, hogy fűtő munkástársaink is egy testet képeznek, nem térnek közömbösen az illetékes körök napirendre jogos és emberi mivoltuknak megfelelő kérelmeik fölött.

Fel tehát fűtő munkástestvéreink, szervezkedjétek, legyetek érzésben egyek, erősek és hatalmasak, akkor bizvást remélhetitek, hogy memorandumotok nem lesz porfészke az elintézetlen aktáknak, akkor bizvást remélhetitek, hogy 16—18 órás szolgálatotok után élvezni is fogjátok a test megkiváró pihenését s amíg mindezeket úgy a magatok, valamint családotok, a nagy közönség érdekében ki nem vívtátok, fűtő munkástársaink, munkástestvéreink, ti sem pihenjétek!

KÜLFÖLD.

A «Dansk Jernbaneforbund» (Dán vasutas-szövetség) elhatározta, hogy egyelőre föl hagy az obstrukcióval, azonban készen áll minden eshetőségre, ha a szövetség követeléseit nem teljesítik. Továbbá elhatározták, hogy a szociáldemokrata párttól egy körülbelül biztos kerületnek átengedését kéri, hogy a jövő választáson *vasutás képviselőjelöltet állíthassanak föl*. Végül komoly lépéseket tettek az irányban, hogy a szövetség csatlakozzék a szakszervezetek általános szövetségéhez. A képviselőházban 65 szóval 37 ellen elvetették azt az indítványt, mely a vasutasok számára 300.000 K bérpótlék kiutaltványozását javasolta.

A bécsi helyi vasúton már a tizenegyedik hete tart a passzív rezisztencia. Az alkalmazottak május 29-én újólag az igazgatóság elé terjesztették kívánásaikat. Már igazán itt volna a legfőbb ideje, hogy azok a csökönnyös urak elővegyék a jobbik eszközt és megadják a személyzetnek a jogos kívánásait.

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

A Szövetség munkája.

Ha van valami, ami a legfáradtságosabb munkának verejtékezését is gyöngyszemekké változtatja, a keserveit megédesíti: ez bizonyára a siker. A Vasutasok Országos Szövetségének apostoli munkáját nagy mértékben megkönnyíti, áldásossá teszi az, hogy minden lépéséhez csatlakozik a siker és térítő utjában hű testvérként követi. Mi ennek a sikernek a titka?

Az, hogy nincs Magyarországon olyan vonal, mely ne a szervezkedés diadalmas utja volna. A vasuti munkások mindenhol felismerték azt a megdönthetetlen igazságot, hogy a szervezkedésben rejlik az erő, az az

erő, mely nélkül a vasuti munkás továbbra is lenyűgözött pária marad, akit bátran üldözhet az erőszakoskodás, kancsukázhat a kizsákmányoló rendszer, nincs ereje, hogy talpra álljon, szembeálljon ellenségeivel. Mindenütt felismerték, hogy a Vasuti Munkások Országos Szövetsége az a vár, amelybe be kell vonulnia az összes munkás-érdekeknek, ha védelmet akarnak találni, ha érvényesülni akarnak. Mindenhol felismerték, hogy ennek az utja egyedül a szervezkedés, az erők összegyűjtése, megdönthetetlen akarrattá való edzése.

A legékesebben szóló bizonyítékok tanuskodnak amellet, hogy a szervezetlen munkás-tömegeknek minden küzdelme, minden fáradozása sikertelen kísérlet a jobb és szebb jövő elérésére, ha egyszer hiányzik a mozgalomból az öntudatosság, az együvé tartozandóság szétörhetetlen láncszeme, a biztos alapokra épített szervezkedés. Sikertelen kísérlet, amely csak az erőt fecsérli, a szebb jövőben vetett hit alapját ingatja meg és megszünteti a kedvet az újabb mozgalom iránt.

Tehát mikor arról van szó, hogy magunknak szebb és boldogabb jövőt teremtsünk, mikor arról van szó, hogy a rabszolgaság igáját lerázzuk a nyakunkról, mikor arról van szó, hogy a vasuti munkásság táborát legyőzhetetlen hadsereggé tömörítsük: első kötelességünk a szervezkedés.

A vasutas szövetség ezt a kötelességet teljesíti, amikor az országban, ahol csak vasuti munkások élnek és nyomorognak, mindenütt kitűzi a Szövetség zászlaját és megalakítja a helyi csoportokat. Ennek a kötelességnek a teljesítésében óriási módon támogatja a szövetséget a munkástársak öntudatra ébredése, bizalma és szeretete. A vasuti munkások a szervezkedés hajnalának derengő világosságánál már felismerték a szervezkedés fontosságát, felismerték, hogy

éves! Ezen az épületen egészen jól kerestem. Majdnem hat güldent naponta — morgogta magában. — Oly sokat? — Majdnem megfoghatatlan előtte. — Ma — feleli magának — a leggazdagabb ember itti. — És azután megtekinti a mellette álló házacska, majdnem gyöngédén, mint ahogyan szép órákra emlékeztető dolgot néz meg az ember. És megnézi ezeket a kunyhókat mind, amiket egy hosszú élet alatt épített és hideg, öreg lelke fölenged...

De hirtelen eszébe jut Salmen és a házbér és a nyomasztó szerencsétlenség és öreg teste reszketni kezd...

Kétségbeesve oszon a templomba és imádkozik és az óra nyolcat üt, majd kilencet és tízet...

Most már alszik az öreg Salmen, gondolja Leiser; de nem jut eszébe, hogy ágyát felkeresse. A könyvre hajolva ül; de gondolatai nem tartanak lépést szemével. És ismét meg ismét feltámad lelkében a kérdés, a rettenetes kérdés: — Mit tegyek?

Most hirtelen az egyhanguan szürke viaszszalanságban mentő gondolata támad. Egész boldogan mosolyog: Mától fogva állandóan a templomban fog maradni és nem megy többé vissza az öreg Salmenhez aludni!...

Egy párszor megfontolja a tervet; nem hisz a szerencsének, meg akar róla győződni, hogy nincs-e valami akadálya. De nem talál. Egészen boldog.

— Bizonyára!... Bizonyára!... — határozta el magát végre.

— Mától fogva a templomban maradok. El az igádat! Persze nem csekélység. Minden hónapban két gülden.

— Két gülden — szól, — most már nem csak magában, hanem hangosan. És úgy érzi magát, mintha válláról nyomasztó teher hullott volna alá. Hirtelen megkönnyebbült...

Egy kis keserősége minden esetre megmarad — az adósság! ha le kell majd rómi! De hogyan?

Sóhajt...

A templom óra tizenkettőt ütött. Az öreg Leiser elszunnyadt az asztalnál. Azt álmodja, hogy az öreg Salmen mellett ül és szurkálja őt. Minden szurás után, amit a kabátjába tesz, egy tüvel a szemébe is bele szur.

— Kedves Salmen — úgy könyörög — ne szurj, majd megfizetem a négy forintot. Holnap Jenkelnek, a korcsmárosnak házat kezdem építeni. Őt güldent fizet naponta... Salmen azonban nem hallgat rá és a tüvel a szemébe és minden tagjába szur. Most meg érzi, hogy ide-oda taszigálja.

De ez a taszigálás már nem volt pusztán álom. Aki őt taszigálta, az a templomszolga volt. Ott állt mellette és rejtett haraggal így morgott:

— Bocsánat, ez az én helyem! Aludni akarok.

Leiser elkezdte a szemét dörzsölni. Midőn Salmen helyett a templomszolgát látta maga előtt, öntudatra ébredt és visszaemlé-

kezett tervére, hogy mától állandóan a templomban marad.

A templomszolga szárazon tudtára adta, hogy a templom nem menhely.

Most tehát mindenké vége!

*

És Salmenhez mentében Leiser most nem nézett a kunyhókra, amiket épített. Az éj sötét volt; de szemé előtt még sűrűbb sötétség kerekedett. Lassan-lassan ballagott, lépésről-lépésre. Még lassabban, mint ahogy tudott. Szivesebben bojongott a sötét éjben, mintsem az öreg Salmenhez menjen, akinek adósa volt.

Mi lesz a vége? Az öreg Salmen egy pár napig még várni fog, de tovább nem... És akkor, akkor kiteszik az utcára — az utcára...

Erre a gondolatra felsóhajtott és eszébe ötlött, hogy mit mondott neki réges-régen, sok-sok esztendeje az «öreg»-je:

— Leiser, mindenki épít magának kunyhót. Tegyük meg mi is!

— Nem lehet, — felelte ő — ezért a munkáért senki sem fizet.

Valóban nagyszerűen felelt neki és az asszony nem szól többet. De annál a gondolatnál, hogy nemsokára mihamar nem lesz hová lehajtania a fejét, elkecsereedik és önmagát guncyolva kifakad:

— Vén bolond, házakat építettél és az utcán fogsz meghalni!...

testvérek, akiket egymásra uszítani nem lehet, felismerték, hogy közös érdek, közös cél vezeti őket abba a táborba, amely nem hamis jelszavakkal üzérkedik, amelynek nem titkos érdekek istápolása a célja, hanem a munkásság érdekeinek a védelmezése, a rabszolgaság igájának a lerázása.

A múlt hétről a Szövetség újabb győzelméről számolhat be. A *gyomai, keeskeméti, dombovári, nagybecskereki, kolozsvári, szegedi, szabadkai* munkástársak felismerték a szervezkedés szükségességét, felismerték a közös érdeket, mely őket a Vasuti Munkások Országos Szövetségébe utalja és egyhangú lelkesedéssel kimondták a csatlakozást, a helyi csoportok megalakítását. Legközelebb nyiregyházi, királyházi és pozsonyi munkástársaink tartanak alakuló gyűlést.

Üdvözljük a táborunkba tért munkástestvéreket! Üdvözljük azokat, akik arra az utra léptek, amely hozzánk vezet. Küzdeni fogunk együtt egymásért, küzdeni fogunk azokért a célokért, melyeket szövetségünk zászlajára irtunk és a vasuti munkásság szervezett táborát bevezetjük a jobblét amaz ígéret földjére, amelyről eddig csak álmodtunk, de amely valóság, amely a miénk lesz, mert meghódítjuk azzal az erővel, azzal a hatalommal, mely a szervezkedésben rejlik.

Az alakuló gyűlésekről eddig beérkezett tudósításokat itt közöljük:

Kolozsvár. A kolozsvári vasuti munkások vasárnap délutáni alakuló közgyűlésén szép számban jelentek meg a műhelyi, szertári, fűtőházi és pályafentartáson kívül még a deési, szamosvölgyi, marosvásárhelyi, m. ludasi és kocsárdi műhely és fűtőházi kiküldött munkástársak. Suller József munkástársunk felhívta a megjelenteket, hogy válasszanak korelnököt és jegyzőt. Elnök lett Szabó Gyula, jegyző Papp Károly.

Elnök megnyitja a gyűlést, a szót átadja Garai Ármint központi kiküldöttnek, aki ismertette a Szövetség alapszabályait, célját és hasznát, a két szövetség ellentétét, erős érvekkel bizonyítja, hogy mennyire szükséges, hogy a vasuti munkásság tömörüljön. Felhívja a jelenlévőket, hogy alakítsák meg a kolozsvári helyi csoportot, amit nagy lelkesedéssel egyhangulag elfogadtak.

Ezek után következett a helyi csoport vezetőségének választása a következőképpen: elnök lett Hollósi Nándor, pénztárnok Kovács Mózes, jegyző Ponyi András, ellenőrök Papp Károly és Darvas Géza. Vezetőségi tagok: Monori Károly, Suller József, Sós Károly, Török János, Hosszu Péter, Mihálkó Gyula, Kiss István, Botz József, Szócs Lajos, Bodó Lajos; póttagok Bálint Áron, Czégeni Domokos és Pérenyi Vince.

Szabadka. A szabadkai Máv. munkások gyűlésén az egybehívók nevében Butor Lajos kazánmosó munkástársunk üdvözölte az egybegyűlt munkástársakat.

Ujváry munkástársunk a Vasuti Munkások Országos Szövetsége nevében üdvözli a megjelenteket. Fejtegeti a Szövetség célját és hasznát. Magyarítja a munkás és nem munkás Szövetség közti különbséget és ajánlja, hogy válasszanak a gyűlés vezetésére elnököt és jegyzőt.

Elnöknek Butor Lajost, jegyzőnek Korom Ferencet egyhangulag megválasztották. Butor Lajos elnök megköszöni a bizalmat.

Kiss Nándor munkástárs lelkes szavakkal hívja fel a munkásokat a Szövetségbe való belépésre.

A központ kiküldöttje, Schneider munkástárs szólalt fel, felolvassa a sátoraljaujhelyi alakuló közgyűlés üdvözlő táviratát és felszólítja őket, hogy lépjenek be a Szövetségbe.

Pukecz Károly munkástárs szólásra jelentkezik és azt a kifogást teszi, hogy előbb egy előkészítő értekezletet tartssanak.

Schneider munkástársunk megmagyarázza, hogy ilyen már volt 26-án és felkéri a gyűlést, hogy elismeri-e, hogy most a szabadkai Máv. munkásainak nagy többsége jelen van. (Igen!) Kijelenti, hogy utóértekezletet lehetne tartani, ami nem kompetens arra, hogy a gyűlés nagy többségének határozatát megváltoztassa.

Az előértekezlet jelölő listáját felolvassák és szavazás alá bocsátják. Megválasztottak: Elnök Butor Lajos, jegyző Korom Ferenc, pénztárnok Torma János, ellenőrök Kiss Nándor és Dénes Antal. Bizalmiférfiak Takács Ferenc, Gellér József, Kalmár Ádám, Lázár Ferenc, Tóth Lukács, Nagy András, Horváth István, Lehocz János, Narancsek József és Wágner Pál.

A választás után Schneider munkástársunk határozati javaslatot olvas fel, amelyet egyhangulag elfogadtak.

Többek hozzászólása után ünnepélyes fogadást tesznek, hogy hű tagjai lesznek Szövetségünknek és ezzel a gyűlés lelkes hangulatban véget ért.

Dombóvár. A dombóvári Máv. alkalmazottak e hó 10-én a Schmidt-féle vendéglőben nyilvános gyűlést tartottak, melyen a Vasuti munkások országos szövetségének dombóvári helyi csoportját megalakították. A gyűlés vezetésére korelnöknek Vida Ferencet, jegyzőnek Mikolovics Imrét választották meg. A központ küldötte Cserevka Miklós ismertette a napirendet. A dombóvári Máv. alkalmazottak kimondták a csatlakozást a Vasuti munkások országos szövetségéhez, valamint a helyi csoportnak azonnali felállítását is szükségesnek tartották. A dombóvári helyi csoport vezetőségébe a következőket választották meg: Elnök: Korányi Elek, pénztárnok: Sebők Ferenc, jegyző: Simon Károly, ellenőrök: Halmos István, Máté Mihály. Bizalmiférfiak: Mikolovits Imre, Bauer Miklós, Vida Ferenc, Fazekas József, Török József, Balogh Ferenc.

Kaposvár. Az egybehívók nevében Pados Viktor üdvözölte a megjelenteket, s részéről Schild Györgyöt elnöknek, Horváth Bélát jegyzőnek ajánlja, mit a gyűlés egyhangulag elfogadott.

Garai Ármint központi kiküldött lelkes szavakban ecsetelte a szervezkedés nagy hasznát s annak tovább nem tűrhető halasztását. Megösmerteti az alapszabályok pontozatait, s buzdítja a megjelenteket a szervezetbe való belépésre és a kaposvári helyi csoport megalakítására. Elhatározták, hogy csatlakoznak a Vasuti munkások országos szövetségéhez és megalakítják a helyi csoportot, mely a következőképp történt: Elnök Pados Viktor, jegyzőtítkár Szarka Sándor, pénztárnok Eibeh Keresztély, ellenőrök Schild György és Dardos György, bizalmiférfiak Bodai János, Domitrovics István, Domsits Lajos, Deris Imre, Fekete János, Kovács Károly, Kronberger János, Horváth Ferenc, Léber Sándor, Olasz Lajos, Rózsa Lázár, ifj. Varga Lajos, Molnár József, Horváth József, Takács István, Gelencsér Ferenc, Martonfy Pál, Zóka József.

A választás után Pados elnök lelkes beszédet mondott. Garai Ármint üdvözölte a megválasztott vezetőségi tagokat. Domitrovics István munkástársunk ajánlja, hogy az előkészítő bizottság elnökét, Schild Györgyöt, ki oly sokat fáradozott szervezetünk megalakítása körül, jegyzői közzönnettel tüntessék ki, mit egyhangulag elfogadtak. Többen szólaltak még fel, buzdítva a jelenlévőket a kitarásra és erős összetartásra.

Gyulafehérvár. Az itteni vasuti munkások is felébredtek a harci riadóra, mert ha valahol szükség van szervezkedésre, itt csakugyan van. Itt is olyan állapotok uralkodnak, mint másutt még sok helyen, hogy a feljebbvalók a hivatalos lapokból csak az előléptetésükre vonatkozó dolgok iránt érdeklődnek, s a munkásokra vonatkozó ministeri rendelkezéseket figyelembe sem veszik, vagy nem akarják, de azt határozottan tudjuk, hogy nem fogatosítják, dacára annak, hogy a munkások felvilágosítólag rámutatnak, megtagadják. Azonfelül mindenféle fuffanggal, ravaszul kiesztelt módon rövidítik meg a munkások keresetét, illetve kedvezményeit. Ez az eljárás indította őket arra a lépésre, hogy Gyulafehérváron helyi csoportot alakítsák, mind egy szűlő belépjenek a Vasuti munkások országos szövetségébe. Ezen elhatározásukat meg is valósították.

Folyó hó 10-én tartott alakuló gyűlésüket az egybehívók nevében Paszkó József munkástárs nyitotta meg. Korelnökké Fischer Samut, jegyzővé Bak Károlyt választották meg. Fischer Samu szép beszédben ösztönözte szervezkedésre a jelenlévőket s átadta a szót Stróbl Jenő központi kiküldöttnek, ki a szabad szervezetet vázolván, rámutatott annak kivívott előnyeire. A szövetség alapszabályait megmagyarázva, örömmel üdvözli az ujonnan belépni kívánókat. Ugyanazt román nyelven Körösi Lajos tolmácsolta a megjelent román munkásoknak. Azután Schneider András központi kiküldött fejtegette a szervezkedés hasznát, előnyeit. Elemezi a két szövetség közti különbséget és találó hasonlatokkal illusztrálja az új szövetség cselekedeteit. Érdekes beszédét megéljenezve, egyhangulag jelentették ki belépésüket és csatlakozásukat a megjelent munkástársak a Vasuti munkások országos szövetségébe. Beszédjét Muntzán Kornél oláhu ismételve, rátértek a választásra: Elnöknek Paszkó Józsefet, pénztárnoknak Gyulai Sándort, jegyzőnek Muntzán Kornélt, ellenőrökké Szénásy Lajost és Miklósi Lajost, bizalmiférfikké Barta Ignácot és Bodor Józsefet választották meg.

Piskiről 4 tagú küldöttség jelent meg, jeléül az összetartásnak, örömmel üdvözölve a gyulafehérvári híveket.

Sneider András, K. p. k. k. zárószavai után elnök a gyűlést bezárta.

Bizalmiférfiak választása.

Hogy Szövetségünk szervezési munkája megkönnyíthessék, a központi-bizottság felkéri a vidéki munkástársakat, hogy mindenütt, ahol 30 tagnál kevesebben vannak, válasszanak maguk közül egy-két bizalmiférfit, aki az összekötő kapcsolatot képezze a központ és az egyes tagok között. A megválasztott bizalmiférfi pontos címe és a megválasztást igazoló okmány a központnak beküldendő.

Ot, ahol 30-nál többen jelentkeztek Szövetségi tagokul és kívánják a külön helyi csoport megalakítását, ezen szándékukat a központtal legalább 8 nappal előbb tudassák, hogy a kellő előkészületek megtehessek a helyi csoport megalakításához.

Ha munkástársaink megteszik a kötelességüket, úgy rövid idő múlva hatalmas szervezetben egyesül Magyarország vasuti munkássága.

Testvéri üdvözlettel
a Vasuti Munkások Orsz. Szöv.

Felhívás Munkács és vidékének vasuti munkásaihoz!

A munkácsi és Börnyékbéli Máv. munkások folyó hó 17-én d. u. 3 órakor a Vasuti Munkások Országos Szövetsége helyi csoportja megalakítása céljából, a Központi sörccsarnokban (Sugár-út) értekezletet tartanak a következő napirenddel:

1. A szövetség célja és haszna.
2. A helyi csoport megalakítása.

Munkács és vidéke «Máv.» munkásai jelenjenek meg mindannyian.

Testvéri üdvözlettel az egybehívók.

A vasuti munkások Szövetsége szombathelyi csoportjának helyisége Hungária-szálló I. emeletén van. Hivatalos óra csütörtökön este 7 órától.

Petrozsény és vidéke vasuti munkásait értesítjük, hogy a helyi csoport helyisége a Ridvall-féle vendéglőben van. Hivatalos óra minden hétfőn este 7—9-ig, továbbá havonta minden elseje utáni vasárnap. A hivatalos órák alatt a panaszokat és kérelmeket a helyi csoport vezetősége intézi el.

Felkérjük az összes megalakult helyi csoportok vezetőségét, hogy pontos címűket azonnal jelentsék be a központi vezetőségnek.

A helyi csoportok vezetőségeit és a vidéki bizalmiférfiakat felkérjük, hogy minden, a Szövetségnek szánt küldeményt a Szövetségnek címezzék. Helytelen őket a «Magyar Vasutas»-nak címezni, mert ez késlelteti a gyors és pontos elintézését.

A hatvani helyi csoport vezetősége minden csütörtökön este 7 órakor ülést tart, ugyszintén minden hó első vasárnapján taggyűlést is tart.

Cegléd és környékbeli vasuti alkalmazottakat értesítjük, hogy minden vasárnap összejövetelt tartunk az egyleti helyiségben, hol a tagok mindennemű felvilágosítást nyerhetnek.

Kérelem. A megalakult helyicsoportok vezetőségeit és a budapesti bizalmiférfiakat felkérjük, hogy jelentsék be, mennyi lapra van szükségük. Miután a tagok belépése oly tömegesen történik, hogy képtelenek vagyunk már az e heti számot címszalaggal küldeni, a bejelentett mennyiségű lapot csomagban fogjuk vidékre küldeni. Kérjük a tagok között szétosztani.

Kérjük munkástársaink szíves elnézését, ha a lap kézbesítése körül akadályok merülnek fel, mi megteszünk minden lehetőt ennek elhárítására. Hisszük, hogy munkástársaink belátással lesznek a rendkívüli helyzetre való tekintettel. Üdv. a

Kiadóhivatal.

Felszólítjuk azon előfizetőinket, kiknek lakhelyén még nem alakult meg a Vasuti Munkások Országos Szövetségének helyi csoportja, hogy ha belépni óhajtanak a Szövetségbe, az alanti belépési nyilatkozatot pontosan kitöltve és 5 filléres bélyeggel ellátva küldjék be címünkre.

Együttal beküldendő a 60 fillér beiratási- és 20 filléres tagdíj. Havi járulék az iparos, altiszt és hivatalnoki karnak 1 korona, a napszamos és szolgálai kinevezésben levő kartársainknak 60 fillér.

A tagsági díjba bele van számítva a lap előfizetése is.

LEVELEZÉS.

Nyugati pályaudvar. (Csendélet a műszaki kocsihivatalnál.) Valami vasuti paragrafus azt diktálja, hogy minden munkás 1, 3, 5 és 10 év után 20 fillér napibér emelést kap. Pedig nem úgy van, mert ha valakinek letelt ez a keserves ideje, előírás szerint be kell menni a főnök urhoz, míg ellenben azelőtt a munkás a főtisztitónak bejelentette, hogy az ideje letelt és szó nélkül megkapta a 20 fillér javítást. Most a főnök ur azzal biztatja, hogy majd októberre, vagy majd májusra, és hogy ez az idő is elmúlt, akkor mindig más reményekkel biztatják az embert. A keleti pályaudvari műszaki kocsihivatalnál megkapja mindjárt a szegény munkás, ha letelt az ideje, a 20 fillér javítást, míg ellenben nálunk nem.

Számtalanszor volt már szó tiszteséges laktanyáról, hát némi eredménye meg volt, mert disznóólból kilakoltattak és istállóba belakoltattak 80—100 embert, oly szigorral, mintha valami mintaintézet volna, pedig rosszabb a börtönnél. Mert se mosakodó hely nincs, se a laktanyában mosakodni nem lehet, ugyan az árnyékszékben lehetne mosakodni, de ott tilos a pancsolás, úgy tehát kénytelen a munkás a szabad pályaudvaron mosakodni, ha nem akar olyan piszkosan és mocskosan az utcán végigmenni, és ha ilyenkor az urak meglátnak egy ilyen munkást félig mesztelenen mosakodni, az se tetszik nekik, hanem jönnek a szigorú rendeletek, hogy úgy meg így, vagy esetleg meg is büntetik.

Ezelőtt egy esztendővel valami vasuti urnak, valami jó ötlete támadt. Jónak látta asszonyokat alkalmazni olyan helyre, ahol egy férfinak is elég vigyáznia az életére, nem egy asszonynak, azzal a kifogással, hogy az asszonyok jobban és tisztábban tudnak dolgozni, és hogy az állam szegény özvegyeket támogat. De nem úgy van a dolog, mert az egész kombináció abban rejlik, hogy spóroljon az állam, mert egy asszonynak fizetnek 1-60 koronát naponta, míg ellenben egy férfinak 2 koronát kellene fizetni. De ha az állam olyan jóakarója a szegény munkásnépnek, akkor ne alkalmazzon hajadon lányokat, vagy férjes asszonyokat, akiknek a férjük a vasutnál van, és olyan özvegy asszonyokat, akiknek havi 36—40 korona nyugdíjuk van.

Van a műszakinál egypár fővizsgáló, akiknek más dolguk nincsen, mint vizsgálni a munkát, ha valami nem tetszik nekik, akkor jelentést tesznek és aztán jön az üzletvezetőségtől a mérnök ur, aki szintén vizsgál, és akkor persze soha se jó a munka és csak

úgy hullnak az 1 és 2 koronás büntetések. Ha a szegény munkás a főnökhöz megy panaszra, minden kihallgatás nélkül megkapja a feleletet, hogy menjen a dolgára.

Évről-évre szaporodik és súlyosodik a munka, annyiból, hogy mindig több és több vonat közlekedik és az előirt munkáslétszám csak annyi, mint valamikor, mikor jóval kevesebb munka volt. De ha egy munkással több van, mint elő van írva, azt irgalmatlanul sétálni küldik, de ha 10—15 munkással kevesebb van, a munkát minden esetre úgy el kell végezni, mintha az előirt munkáslétszám együtt van.

Pihenésre, vasárnapra, vagy ünnepnapra gondolni sem szabad, pedig hát mink is emberek vagyunk. Vasárnapon és ünnepnapon is dolgozhatunk mint a barmok, és hogy ha a munka kész, akkor 2 órakor, ha nem kész, akkor 3 órakor, vagy esetleg estére, úgy mint hétköznapon, hazamehetünk. Ez a mi vasárnapunk, ez a mi ünnepünk.

Egy időben megkaptuk a volt kereskedelmi miniszter irtól a 8 napi szabadságot évente, de nem úgy élvezhetjük, ahogy szükségünk van rá, mert ha az ember bemegegy a főnök urhoz és kéri a 8 napi szabadságát, nem mindig kapja meg, mert egyszer kevés az ember, máskor sok a dolog, és ha ezek a bajok nincsenek, akkor nagy nehezen megkaphatja a 8 napi szabadságát, azzal a kifogással, hogy vasárnapot és az ünnepnapot nem lehet beleszámítani a 8 napba, mert a hivatalos közlöny annak idején azt írta, hogy a vasárnapot és ünnepnapot nem lehet fizetési kedvezménnyel megengedni. Ez nem úgy van, mert nem a műhelyben, hanem a forgalomnál dolgozunk, ahol üzemmegszakítás nincsen, mert a műhelyben vásár- és ünnepnapon úgy sem dolgoznak, hát nem is lehet azt megfizetni, de a forgalomnál igenis kell dolgozni, hát akkor a vasárnapot és ünnepnapot be lehet számítani a 8 napi szabadságba fizetési élvezettel. Nem pedig úgy, ahogy elbántak egy pár szegény munkással, akik már élvezték a szabadságukat és a vasárnap is beleesett, hogy azt utólag levonták a keresetéből.

A műszakiól elvezényelnek munkásokat a villanytelepre, a gőzfűtéshez, a lámpakezeléshez, a gázgyárba és mindenhol 24 órás szolgálat után 20 óra van csak megfizetve, és 4 óra ingyen, ha ezek a szegény páriák bemennek a főnök urhoz és sérelmeiket előadják, hogy 24 órát szolgálnak 20 órát kapnak fizetve, akkor a főnök ur azzal elégti ki őket, hogy 24 óra szolgálat után 24 óra szabadság van, elmehetnek.

Ha egy kocsitisztitót a lámpakezeléshez vezényelnek, elő van írva 2-40 K napidíj, de ha a kocsitisztitátsnál csak 2 K napidíja van, akkor a lámpakezelésnél is csak 2 K-val számolják el. Ha pedig 2-40 K-s kocsitisztító a lámpakezeléshez nincsen, akkor egy 2-60 K s kocsitisztitót vezényelnek a lámpakezeléshez, azzal a különbséggel, hogy egy 2-40 K-s kocsitisztitót eiszámolnak a lámpakezelésnél és azt a 2-60 K-s lámpakezelőt eiszámolják a kocsitisztitátsnál. Ebből erednek a különféle bajok, a fizetésnél azon veszik észre ezek a szegény munkások magukat, hogy vagy kevesebbet kap fizetve, vagy az idejét valahol nem számolják el.

Kérjük a főnök urat, ha nem orvosolja ezen panaszainkat, kénytelenek leszünk a legfelsőbb fórumig elmenni, mert a helyzetünk tarthatatlan.

Munkástársak, itt más orvosság nincsen, mint mindnyájunknak egy zászló alá sorakoznunk.

Szabadka. (Raktári munkások helyzete.) Az itteni raktári munkások helyzetét jellemzi a következő apróság, amelyet az illetékes körök figyelmébe ajánlunk. Hartmann és Chönen tojásnagykereskedők mindig háromnegyed 12 órakor szállítanak. A cégvezető Hartmann ur megkérdi: Hol van a raktár-főnök Fuzginger ur? Mikor előjön, akkor megparancsolja a munkásoknak, hogy azt a

Alulírott a Vasuti Munkások Országos Szövetségébe belépek.

Unterfertigt der trete dem Landesverband der Eisenbahnarbeiter bei.

Kíválgandó s borítékba teendő!

Név: — Name:	
Születési helye és éve: Geburtsort und Jahr:	
Foglalkozása és beosztási helye: Beschäftigung und Ort der Eintheilung:	
Szolgálatba lépés ideje (év, hó, nap): Dienst Eintritt (Jahr, Monat, Tag):	
Pontos lakcím: — Genaue Adresse:	
Melyik vasúti szaklapot kívánja olvasni? (magyar, német, horvát) Welches Eisenbahner-Fachblatt wünschen Sie zu lesen? (ungarisch, deutsch, kroatisch)	

Kelt.....190.....hó.....n.
Datum

(Aláírás. — Unterschrift.)

MEGJEJYZÉS. A beiratási díj 60 f, tagsági könyv 20 f; e járulékok előre fizetendők. — ANMERKUNG: Einschreibgebühr 60 Heller, Mitgliedsbuch 20 Heller; diese Beiträge sind im Vorhinein zu entrichten.

waggon tojást azonnal be kell rakni, mert sürgősen kell elszállítani. Az a waggon tojás 100—114 ládat tesz ki. Ezt a munkát már pont 12 órakor elkezdik és ez az *összes munkások ebédjét elveszi*. Mire berakták már egynegyed 2 óra. Hol az ebéd idő? Erre azt a választ kapják, mért nem lett kend püspök? Ezzel a raktárfőnök ur otthagyja az éhes munkást a faképnél. Persze, ő ebédel órákon keresztül püspök módjára, 4 óráig. Tehát, kérem jól észre téríteni a raktárfőnök urat, Tuzgingert, adjon jobb napi bért, órapénzt és 7-től 6-ig terjedő munkaidőt, de ne oly kegyes beosztást, mint amilyet ő szokott adni. A tojáskereskedők és a raktárfőnök közti barátságna pedig ne a raktári munkások igrák meg a levét olyan módon, hogy nem ebédelhetnek.

Válasz Kiss Ferenc munkástársunknak. A lehető legrövidebben, mindazonáltal tárgyilagosan igyekezzünk válaszolni: Ön a «si fecisti, nega» elvéből indul ki, amidőn a *leghatározottabban* mindent visszautasít.

Ha nem volna *közismert tény*, hogy kezdettől fogva nem velünk, hanem ellenünk küzd, önértetes hangu nyilatkozatának elolvasása után magunk is gondolkodóba esnénk.

Igy azonban — bármint óhajtaná is Ön — nincs kedvünk tovább polemizálni.

Annyit készsággel elismerünk, hogy munkástársaira sohasem árulkodott, s hogy mégis olyan színben lett feltüntetve, azon nem szabad megütköznie, mert Önnek, mint szervezetellenesnek a «gárda» oszlopos tagjával való állandó összeköttetése az *érdekközösség* látszatát vonta maga után és annyit bizonyára meg fog engedni Kiss munkástársunk, ha aki, *mint ilyen* legádázabb ellenségünknek *testi, lelki* jóbarátja — az nem lehet a mi jóakarónk.

Ebből a szempontból került Ön is «egy» elbírálás alá, tehát nem azért, mintha — Önre utazva — célunk lett volna Önt befektíteni. Ilyen eszközökkel nem dolgoztunk és nem is fogunk soha. Amit elmondottunk, elmondtuk a magunk védelmére, nem pedig a támadás vágyából kifolyólag.

Legyen meggyőződve Kiss munkástársunk, ha valaki óhajtja a békét, úgy mi vagyunk azok, ennél fogva nem is képezheti törekvésünket a szenvedélyek elvadásítása.

Nagykoruak vagyunk már, tudjuk mérlegelni, mivel tartozunk intézetünknek, mivel tartozunk embertársainknak, *de azt is tudjuk, mivel tartozunk önmagunk és családunk iránt.*

Azon kijelentéssel, hogy újabb válaszra nem fogunk viszonyválaszolni,

maradtunk tisztelettel

«Mi» is

(ezidőszerint — sajnos — még bujkáló névtelenek.)

Miskolc. (A szervezkedés győzelme.) A kereses és hosszú szolgálat végre megtörte a Máv. fűtőház és szertári alkalmazottakat is. A közös nyomorból eredő együttérzés nyomán fakadt elhatározást győzelem követte. A fűtőházi szénrakók és mozdonytisztítókugyanis múlt hó 31-én este a fűtőháznál előzetes megbeszélés folytán egyöntetűen *beszüntették a munkát*. Ugy, hogy a mozdonyvezetők maguk voltak kénytelenek a szerkocsikat megrakni szénnel. Mivel az éjjeli órákban nem lehetett az illetékes egyénekkel tárgyalni, csak másnap délelőtt jelent meg a fűtőháznál Fűrész Sándor vontatási főnök, aki a munkásokkal egyezkedett. Az előbbeni fizetés a szénrakóknál 1.80 kor., a mozdonytisztító személyzetnél 1.60 kor. volt és havonta 14—16 kor. százalék. Eredmény a mozdonytisztítóknál 2.20 kor. A szénrakóknál az enyhébb hónapokban átl. 3 kor., a négy téli hónapban pedig 2.70 kor. és itt is, ott is az előbbeni százalék. Munkaidő *tíz óra*. Egy megfelelő helyiséget is ígértek nekik, mivel a szénrakók idáig a szabad ég alatt tanyáztak, mint a cigányok.

Ugyancsak bérmozgalom volt a Máv. szertári munkásoknál is e hó 5-én. Követelésük figyelembe nem vétetett. A szertár főnöke, Steiner Pál azzal a kijelentéssel élt, *hogy akinek nem tetszik, az elmehet*. Az előbbeneiekből láthatják a miskolciak és az összes Máv. alkalmazottak, hogy eredményeket csak az összetartás és együttérzés folytán lehet elérni.

Erre a jövőben még számtalanszor szükség lesz és ez csakis a Máv. munkások egyöntetű szervezkedése által érhető el.

Eddig mindég csak ígérekkel elégitették ki a kérelmező munkásokat, mivel azt hitték, hogy nem rendelkeznek olyan eszközökkel, amelyekkel követelésüknek súlyt és erőt adhatnak. Ha azonban a munkások együttesen, erélyesen, eltökélt szándékkal lépnek fel, akkor követelésükre nem lehet olyan semmitmondó válaszokat adni.

A Máv. alkalmazottainak öntudatos embekekhez méltóan kell hogy szervezkedjenek, mert ha a szervezet erejét szegzik szembe az intézettel, úgy eredményre is számíthatnak. Addig, míg az alkalmazottak nem tartanak össze, amíg nem látják azt, hogy nekik közös érdekeik vannak, mindig gyöngék lesznek ahhoz, hogy az intézettel szembe szálljanak.

De ha az intézet már türehetlenné vált hatalmával, szembe helyezkedik az alkalmazottak szervezetének hatalma, úgy a mozgalom fényes, eredménydus lesz. A miskolci Máv. munkások első és legszentebb kötelességük, *hogy szervezkedjenek!*

Enélkül egy maradandó és tartós eredményt felmutatni nem lehet. És az a munkás, aki a szervezkedés hatalmát fel nem ismeri, az nem is érdemes arra, hogy hejzeten könnyítsenek, javítsanak. És ezt el kell ismerni a feljebbvalóknak is, mert gondok közepette nem lehet felelősségteljes szolgálatot teljesíteni.

Kőbánya alsó p. u. (Raktári munkások helyzete). Miniszteri rendelet mondja, hogy vásár- és ünnepnapokon csak gyorsáru felvétel van és az is csupán délelőtt. Azért a sörházak — mint áldozó csütörtökök is megtörtént — elhosszák a teheráru levelet délelőtt, de a sört csak este hozzák. Azzal nem törődik a főnök, hogy itt van-e a sör, csak az a fő, hogy a pénztárban elszámolják. A raktári munkás ilyenkor rabszolgája a sörraktár és a főnök ur közti jóbarátságna. Mig más mehet szórakozni, ünnepelni, ő addig piszkos öltözetben rabszolgáskodik a raktárak körül, a miniszteri rendeletben biztosított ünnepek szabadsága dacára. Áldozó csütörtökök este hat óráig dolgoztak ezek a szegény emberek.

A rabszolgaság nehéz igáját segít elviselhetlenné tenni valami Striker nevű raktárnok. Ennek a jó urak aligha nem fejbe szállott a jómód. Gunyolja és szekirozza azokat a munkásokat, akik az ő szájába is kenyeret keresnek, akikben több öntudat van, mint Striker »urban« és akik szervezkednek a saját érdekükben, hogy a maguk lábán állva, bánhassanak el az olyan apró basákkal, mint Striker »ur«, aki nem tudja, hogy ő is munkás, valószínűleg azért nem, mert keveset dolgozik, de annál többet szólj szapulja a mi lapunkat.

Ha a munkást behívják az irodába, a főnök ur és a raktárnok mindjárt németül beszélnek. Ez első sorban nem illik, másodsorban tudni kellene nekik is, hogy a máv. magyar vonalain a szolgálati nyelv nem német, hanem magyar. A munkás embernek ezzel akarják megmutatni, hogy ők valami felsőbb lények, akiktől füg a munkás ember sorsa.

Nem is sokra becsülik ők a munkásokat, kivált ha a felesége nem tud szépen takarítani, vasalni vagy kezét csókolni a főnök ur feleségének.

Tejfeles száju suhanc gyakornokok vannak a munkások közé elszámolva és ezek kapják a legtöbb akkordot, pedig ezekért azok a szegény munkások dolgoznak meg, akiknek

odadobnak három-négy koronát. Ilyen a munkás sorsa nálunk. Bizony ezen nem segít egyéb, csak a szervezkedés.

Érsekujvár. (Munkástársaink helyzete.) Ha van oka a Máv. valamelyik gócpontjának panaszra, úgy akkor határozottan merjük mondani, hogy van Érsekujvárnak is; mert itt sem különbek az állapotok, mint másutt. **Fűtőházi szénmunkástársaink** tudják, hogy egyezményben dolgoznak, mert ezt megmondták nekik. Azt is megmondták, iparkodjanak, siessenek a munkával, akkor majd többet fognak keresni. Bár sietteti őket a munka, és mégis leselkednek rájuk. Kevés embert alkalmaznak, szakadásig kell dolgozniok, minden pihenőidő nélkül és még annyi idejük sincs, hogy szerény ebédjüket — ha ugyan annak lehet nevezni — nyugodtan elkölthessék. *Reggel 6 órától este 6 óráig dolgoznak* és viszont: este 6 órától reggel 6-ig. Ki vannak téve az idő gyilkoló elemeinek: esőben, viharban, fagyban kell végezniök a munkát és ezért a testet-lelketölő munkáért, a napibért az akorddal együttvéve, keresnek naponta a legjobb esetben *2, azaz kettő koronát!* .. Hát tisztelt Máv. intéző körök! van önöknek erről tudomásuk? És ha van, tudják ezt tovább nézni? Ugyan ilyen szibériai munkát vegeznek a *kazán kimosó* és a mozdonytisztító munkástársaink. A kazánkimosók napi bére 2.00—2.20 K közt váltakozik. Ez a foglalkozás a legegésztelenebb munkák egyike. Örökösen vízben, fagyban, koromban kell mászkálniok. Télen a ruha a szó szoros értelmében rájuk fagy. Meg vannak valamelyik iroda fiókjában a ruha-cserére vonatkozó szabályzatok, de azt nem igen veszik figyelembe. Munkástársaink saját pénzüikön vett ruhában dolgoznak, holott erre a célra a Máv. rendes időközökben ruhát és lábbelit szokott adni. A mozdonytisztítók napibére 1.60 K. Ezek a munkástársaink is akkordban dolgoznak, csak hogy a mit keresnek, azt nem fizetik ki nekik. Itt az a jelszó: *Kevés emberrel sokat tenni*. De azért a kereset nem változik, még ha megszakadnak is a munkában. A kereset itt sem igen üti meg a 2 koronát.

Ezen a dolgon változtatni kell! Töröljék el azt az átkozott akord rendszert! Engedjék meg azt, hogy az a kazánkimosó vagy mozdonytisztító munkás az ő becsületos munkájáért ne alamizsnát, de tisztességes bért kapjon. Hiszen belátják azt nagyon jól a Máv. t. intézői, hogy a mai drágaságban, abból a 26, 28 vagy 30 forintból egy családos embernek teljesen lehetetlenség megélni. Az élelmicikkek, lakások árát megduplázzák, a munkásságnak még azt a nyomorult keresetét is megadóztatják. És a kereset a régi, sőt legtöbb helyen a régi sem. Ahol csak ürügyet találnak, levonják a napi bért, levonják az árjegyzék árakat, büntetik a munkást. — Szól ez a műhelyre is.

Az ideiglenes mozdonyfűtők helyzete egy csöppet sem különbözik a fentebb írt munkástársainkénál. Az ideiglenes mozdonyfűtő napibére 1.60 K. és ez nem változik többet. Valami kevés kilométerpénzt is kapnak ugyan; de az a második konyhára igen-igen kevés. Nézzük milyen munkát kell végezniök. Mielőtt a mozdony a fűtőházból kiindul, a fűtőnek 3 órával előbb kell kijönni. Ez alatt a 3 óra alatt annyi munkája van, hogy a mikor azt elvégzi és a mikor kimennek a fűtőházból, már akkor el van fáradva és ha még számítottuk azt, hogy nem pihent 2-3-4 órát, joggal mondhatjuk, hogy akkor kimeűlten eresztik nyílt pályára. Mikor utról hazajönnek 120-140-160 kosár szenet kell a fűtőnek a szerkocsin elhelyezni. Van olyan eset, a mikor ezt a munkát elvégezte, vérzik a térde a kosarazástól. Már most, ha a fűtőházba bejárnak, a mozdonyt rendbe kell hozni, a fehér vasakat megtisztítani; mert ellenkező esetben, ha rájönnek arra, hogy a fehér vasakat az az elfáradt, munkától agyoncsigázott fűtő vagy mozdonyvezető tanonc véletlenül elfelejti megtisztítani, hát

ugy akkor repülnek a koronák büntetéseken. Ezen a rendszeren szintén változtatni kell. Alkalmazzon a Máv. annyi embert a mennyire szüksége van. Hiszen annyi a munkanélküli, olyan sok a kivándorlók száma. Talán jó lenne ezekből alkalmazni ott, a hol tényleg szükség van rájuk. Ha az a mozdonyfűtő munkástársunk hazajön utról, vagy mielőtt elmegy, ne végezzenek vele még egy embernek való munkát.

Most pedig a pályafentartás felvigyázójához van egy pár szavunk. Jól értesültünk arról, hogy pályafelvigyázó ur *terrorizálta azon munkástársainkat, akik a Magyar Vasutast járatták.* Hát mi azt kérdezzük, hogy milyen jogszímen meri ön munkástársainkat üldözni csak azért, mert szervezetünknek tagjai? És hogy meri ön a munkástársainkat a szövetségbe belépéstől visszatartani? Jó lesz a dolgot tisztázni, mert a körmére koppintunk. Most pedig fölhevítjük pályafentartási munkástársainkat, ne hallgassanak semmiféle levagy rábeszélésre. Mi tudjuk nagyon jól, hogy ha a többi kategóriáknak volt oka a szervezkedésre, hát van a pályafentartási munkástársainknak is elég okuk rá. Mi nem azért szervezkedtünk és szervezkedünk, hogy egymásközt osztálykülömböséget teremtsünk, hanem igen is azért, hogy egymásközt a felebaráti szeretetet és testvériséget fejlesszük. Azt hisszük munkástársak ezzel megértettek bennünket. Mi várunk benneteket tárt karokkal. Ha le akarjátok rázni a rabság bilincseit, akkor álljátok oda, ahol a tisztességes munkásnak a helye.

Petrozsény. (Etvont díjak). A petrozsény-lupényi vicinális vonatra a mozdony- és vonatkisérő személyzet ugyszólván tolatni jár, mert a vonal 18,1 km hosszú és 7—10 óra hosszát tolatnak, anélkül, hogy pótdíjat számíthatnánk fel. Megjegyezzük, hogy a mozdonyoszemélyzet élvezi úgy a pótdíjat, mint a tolatást is, a vonatkisérő személyzet pedig négy krajcár órapénzen kívül semmit sem kap, dacára, hogy az 1. sz. utasítás (szolgálati rendszabályzat) 22. §-a erre úgy a mozdony-, mint a vonatkisérő személyzetet feljogosítja. Ajánljuk ezt az igazságtalanságot az igazgatóság figyelmébe.

Királyháza. (Fűtőház.) Lapunk múlt számából tolt hiba folytán a királyházi fűtőházi állapotok gyalázosságát «Királyháza helyett «Debrecen» kelettel ismertettük, amit ezennel helyreigazítottunk.

INNEN-ONNAN.

Vasúti katasztrófa. Darmstából jelentik: A mainz-koblenzi esti vonat Bischoffsheim közelében *összetűközött egy tehervonattal.* A személyvonat lokomotívja és huszonhat kocsija elpusztult és meggyuladt. Az utasok közül *heten meghaltak, hárman halálos és sokan veszedelmes sérülést szenvedtek.*

Vezénylőbotot a berlini városi vasuton. Mindenestre különösnék tünik fel ez az új vasúti jelző eszköz mindazok előtt, kik azt az óriási forgalmat nem ismerik, amelyet a berlini városi vasuton lebonyolítanak. A személyforgalom oly arányokat öltött, hogy azt a vonatok szaporítása dacára sem lehetett kellően lebonyolítani. Minthogy a vonatok szaporítása már nem volt lehetséges, úgy segítettek a dologon, hogy hosszabb vonatokot járattak. Ez viszont megnehezítette a menetrend pontos betartását, mert a mozdonyvezető az utasok nagy tolongása és a zaj miatt az indulási jelet nem vehette mindig észre. Az ebből származó késedelmek elhárítására a porosz vasutigazgatóság új jelzőeszközi léptetett életbe, mely egy méter hosszú tölgyfa-vezénylőbotból áll, felső végén mintegy 25 cm. átmérőjű, fehér pereméjű zöld bádogtárcsával. Az indulási jelet ezzel akké adják, hogy a vonatmenesztő az «Indulás» szó hangoztatása mellett a botot magasra emeli. Sőtétben e botot egy hosszú fogantyúval és erős fényszórával ellátott lámpás helyettesíti, mely nagyobb az eddig alkalmazott olajlámpásoknál. Az egyes állomásokon folytatott próbák jó eredménye után ezt az új jelzőeszközt a városi és nagyobb forgalmu vasúti állomásokon általában fogják alkalmazni.

Közvetlen vasúti összeköttetés Európa és Amerika között. Megemlékeztünk már arról a tervről, hogy Európát Amerikával vasúti vonallal kössék össze. A V. és H. hetilap a következő részleteket adja ez irányban: Utóbbi időben komoly lapokban is ismételtelen szó volt egy kalandos tervről, mely lehetővé akarja tenni, hogy Európából Amerikába és viszont, *megszakítás nélkül* való vasúti utazással lehessen eljutni. Az óriási vállalkozás eszméje Loicqu de Lobel francia természettudóstól ered, aki Alaszkában kutatásokat végzett s e közben jutott e nagyszabásu gondolatra, melyet az amerikai tőkepénzesek már fel is karoltak. Az építési egy időben kezdenék meg az orosz és az amerikai részen. Szibériában Kansk állomás volna a kiindulási pont; innen mintegy 5000 km. hosszú vezetelen a Behring-szoros mellett fekvő Desnoovig területre a vonal. A Behring-szoros alatt alagut készülne; a szoros keleti partjáról az amerikai Alaszka területén Britt-Északamerikáig, Vancouverig vezetne az út, mely állomás kezdőpontja a kanadai pacific-vasutnak Montreal (Quebec) felé. A közvetetlen út Berlinton New-Yorkig számítva körülbelül 21000 km. volna és kb. 24 napot venne igénybe, míg Buxhaven és New-York között a hajóval megtett út mintegy 7000 km. és 8 napig tart. Ha e különbséghez még hozzávesszük azt, hogy a hajóval megtett út kilométerenként 10—12 fillérbe kerül, s ebbe az ellátás is bele van számítva, míg a vasuton ezzel csak az út van megfizetve, a nagyszabásu terv gazdasági előnyei legalább az utazóközönségre nézve nem nagyon szembeszökőek.

Érdekesebbek azonban s az amerikai vállalkozásra jellemzőbbek azok a feltételek, melyek mellett az amerikai szindikátus a vasut megépítését elválná. A 470 millió rubel értékű vonal 90 év múlva Oroszország tulajdonába menne át. Ennek ellenében a társaság nem kér kamatbiztosítást, hanem a vonal mindkét oldalán 12 versznyi szélességű földterületeket hasznélvezetre, melyek az engedelem lejártával ismét visszaszállnának az államra. E földterületeken nagyszabásu telepítés kezdődne. A telepítvényesek a legközelebbi állomásig ingyen utaznának s ingóikat díjkezdvényes szállításban részesítenék. A berendezkedés és felszerelés megkönnyítése végett a társaság Szibériában országos bankot alapítana. A társaság továbbá adó- és vámengedélyt, kikötők, dokkok, közúti vasutak építésére korlátlan engedelmet és teljes bányajogot követel.

A terv legérdekesebb része a Behring-szoros partjainak alagutalattal való összeköttetése. Az amerikaiak azonban ennek feltétlen kimondását el akarják kerülni azzal, hogy arra az esetre, ha ez az alagut bárminő okból nem létesülhetne, a társaságnak jogában álljon más, szokásos közlekedési eszközöket is felhasználni. Amint látjuk, nem is annyira egy rendkívüli tervnek közgazdasági érdekét szolgáló utasításról, mint egy óriási aranyu amerikai üzletről van itt szó.

Vasúti kocsi betegek számára. Az amerikai «Lehigh-Valley-Railway»-vasut betegek számára, gyógykezelésük céljából, külön kocsit épített. Ez tulajdonképpen két célnak felel meg. Egyrészt felhasználják a vonatokon történő baleseteknél, amikor is a segélyvonathoz kapcsolják. Másrészt ezen a megbetegedett vagy megsérült műhelyi munkásokat a messze fekvő kórházba szállítják, vagy a kocsiban operációkat végeznek.

A 14,2 m hosszú és 2,87 m széles kocsi, nyugodt járás végett, két kéttengelyű forgóállványon nyugszik, mint a mi gyorsvonatokkal járó hosszú kocsijaink. Kályhával fűthető, vagy ha a vonathoz van kapcsolva, gőzfűtéssel. A kocsi azon részében, hol a beteg első segélyben részesül, három ágygyal van felszerelve. A másik termes-szakaszban csapó-asztalok, emállított vas operációs-asztal, mosdó, előmelegítő, sterilizáló, több szekrény a sebészeti műszerekhez, kötőszerek, ágyneműek, kaucsuk-lepedők, gipsz stb. vannak elrendezve.

Földalatti vasutak levegője. A newyorki földalatti vasutak alagutjaiban oly rossz a levegő, hogy a városi közlekedési bizottság beható tanulmány tárgyává tette amaz okokat, melyek az egészségtelen levegőt előidézték. A vizsgálat megállapította mindenekelőtt, hogy az alagut levegőjének hőmérséklete mindig néhány fokkal több, mint a külső levegő hőmérséklete. Így midőn a szabad levegő árnyékban 29° C, ugyanakkor a föld alatt 32° C volt. A nagyobb meleget a kocsik gyors menete okozza. A newyorki földalatti vasut vonatai ugyanis átlag 46,4 km. sebességgel haladnak, tehát gyorsabban, mint bármely európai közúti vagy városi vasút. E nagy sebességhez szükséges nagymennyiségű erő egy része az üzemből melegeg változik át. A meleg legnagyobb része a motoroktól és a fékekől származik.

Megállapították, hogy a földalatti levegő oxigéntartalma elegendő; a levegő szárazabb, mint a szabadban. Érdekes e kérdésben Tesla Miklós Amerikában élő kiváló magyar fizikus nézete, ki azt állítja, hogy az alagutban a levegő több oxigént tartalmaz, mint a külső levegő; ezért szerinte épp a newyorki földalatti vasutnál az a veszedelem fenyeget, hogy az alkalmazott egyenáram az alagutba betóduló vizet elemére bontja, s így robbanó lég származik, mely szikraképződésnél veszedelmet okozhat. A kérdés még eldöntve nincs.

Igen egészségtelen az alagutban éltérjedt kellemetlen szag, valamint a sok por. Előbbi a festékektől, cementtől, a gépolajtól, a fertőtlenítő sze-

rektől, nemkülönben az embertömegtől származik. Utóbbi a pályától és a féksaru surlódásától ered. Megdöbbenő az a tapasztalat, hogy az alagutak porában 62,78 százalék vasrészesecske van. Azt a vastömeget, mely a féksaru surlódása miatt havonként elvész, Soper, angolmérnökneként 1000 kg.-ra becsüli. Baktériumokat kevesebbet találtak az alaguti levegőben, mint a szabadban.

Mindeme bajokon segitendő, elsősorban azt ajánlja Soper, hogy jó szellőztető-készülékeket és berendezéseket létesítsenek. A pályát, legalább is állomásokon, betonozni kellene, hogy kevesebb por szálljon a levegőbe s ily módon a vasrészescské sem jutnak oly könnyen és oly nagy mennyiségben a levegőbe. Különösen fontos az állomásoknak gyakori és szoros tisztogatása.

VEGYES.

MULATSÁG.

A Máv. keleti kocsiműhely és műszaki kocsihivatal «Visszhang» dalköre 1906 július hó 1-én, Péczelen, az India telepen létező India vendéglőben jól összeállított műsossal és tánccal egybekötött nagy nyári ünnepélyt rendez. A dalkör vezetősége nagy megfontolással készíti elő e nagy ünnepélyt már annál is inkább, mivel első eset a keleti kocsiműhelyben az, hogy az ott dolgozó munkástársaink a fővárostól távolabb eső helyre rendeznek kirándulást, amely alkalommal minden tekintetben ki akarja érdemelni a részt vevő közönség meglegedését.

Szerkesztői üzenetek.

Felelős szerkesztővel értekezni lehet minden csütörtökön és szombaton este 6—8 óráig.

Grósz, Zágráb. Levelét átutaltuk a zágrábi bizottságnak.

Dezsőfi, Mende állomás p. felv. Ön a kinevezett p. öröknek azt mondja, hogy a Turcsányi szövetséget pártolják, mert a mienkből ugyanis ki kell lépniök, mert az Üv. titokban ugyanis ellenzi a mienket. Ne feledje, hogy ezzel nem csupán a munkások szövetségét, hanem magát az üzletvezetőséget is denunciólja, mert olyannal vádolja, ami nem igaz ami nem lehet igaz.

Fábián Gyula, Gyulafehérvári oszt.mérnök. Szives figyelmébe ajánljuk az 1905. június 29-én kiadott 43.641. számú miniszteri rendeletet.

Kiadóhivatali üzenet.

Mindazon előfizetőinket, kik a lapra hátralékban vannak és most a Szövetségnek lettek tagjai, felkérjük, hogy a hátralékaikat rendezzék, különben kénytelenek leszünk lapunk utján névszerint felszólítani őket. Erkölcsei kötelessége minden egyes munkástársnak, hogy május 31-ig megfizesse a hátralékot. A szövetségi tagság június 1-től kezdődik.

Felelős szerkesztő: Farkas Izor.

Laptulajdonos: A magyar vasutas-szervezet.

Bírauc Döme könyvnyomdája Budapesten, VII., István-ut 11.

C SERE.

Mely lakatos volna hajlandó Szombat-helyről Hatvanba cserélni? Cim a kiadóban.

Mely géplakatos volna hajlandó az üszögi vagy baranyaszentlőrinci fűtőházból Vinkovcára cserélni? Cim a kiadóhivatalban.

Mely asztalos volna hajlandó Kolozsvárról Szolnokra cserélni, ha lehetséges még ebben a hónapban? Cim a kiadóhivatalban.

Polgári iskolai vizsgálatot tenni dékózók forduljanak teljes bizalommal **ZSOLDOS** tanárhoz, Budapest, Kerepesi-ut 63., IV. em. 33

Vonatok indulása Budapestről és érkezése Budapestre. (Érvényes 1906. évi május hó 1-től.)

Table with 30 columns for stations and 2 rows of departure/arrival times for Budapest-nyugoti p. u. - Párkány-Nána és vissza.

Továbbá: Sz. v. 139. I-III. Vác ind. 9:22; Palota-Ujpest ind. 10:12; Budapest-ny. p. u. érk. 10:30. - Sz. v. 129. I-III. Nagy-Maros ind. 9:15; Vác ind. 9:22; Palota-Ujpest ind. 10:22; Budapest-ny. p. u. érk. 11:02; Budapest-ny. p. u. érk. 11:20. - Sz. v. 121. I-III. Párkány-Nána ind. 8:52; Nagy-Maros ind. 9:45; Vác ind. 10:24; Palota-Ujpest ind. 11:15; Budapest ny. p. u. érk. 11:30.

Csak május hó 20-tól bezárólag szeptember 9-ig vasár- és ünnepnapokon közlekedik. - * A 118. és 117. sz. személyvonatnál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek. «Nagy-Maros-Visegrad» és «Esztergom-csavargözös» megállóhelyeken a Dunán való átkelést csavargözösök közvetitik.

Budapest-keleti p. u. - Bicske és vissza.

Table with 20 columns for stations and 2 rows of departure/arrival times for Budapest-keleti p. u. - Bicske és vissza.

Jegyzet: * A 12., 11. és 1005. sz. személyvonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.

Budapest-keleti p. u. - Hatvan és vissza.

Table with 20 columns for stations and 2 rows of departure/arrival times for Budapest-keleti p. u. - Hatvan és vissza.

† Gödöllő és Budapest k. p. u. között május 20-tól bezárólag szeptember 9-ig vasár- és ünnepnapokon az utasok felszállása ki van zárva.

Budapest-keleti p. u. - Szolnok és vissza.

Table with 15 columns for stations and 2 rows of departure/arrival times for Budapest-keleti p. u. - Szolnok és vissza.

Jegyzet: X Az 506., 1706., 505. és 607. sz. vonatoknál az egy utra szóló szomszédos forgalmu menetjegyek érvénytelenek.